

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego wykorzystania uprawnienia Komisji Europejskiej do wyłączenia kwot z finansowania Unii Europejskiej.

— Przez zastosowanie korekt finansowych ustanowionych w decyzji wykonawczej (UE) 2015/103, Komisja skorzystała ze swego uprawnienia w niewłaściwy sposób, naruszając art. 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008, a także wytyczne Komisji dotyczące stosowania korekt finansowych, które zostały określone w dokumencie Komisji nr VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r. zatytułowanym „Wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczeniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR”.

— Komisja zobowiązana była do ustalenia korekt opartych na wskazaniu kwot nienależnie wypłaconych przez Rumunię, a nie do stosowania stawek ryczałtowych, ze względu na to, że z jednej strony charakter sytuacji nie zmuszał do tego, i że z drugiej strony Rumunia udostępniła Komisji informacje konieczne do obliczenia korekt. W niniejszej sprawie nie można uznać, że niezbędny był nieproporcjonalny wysiłek Komisji w celu obliczenia korekt opartych na rzeczywistej utracie funduszy.

2. Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego i niewłaściwego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

— Decyzja wykonawcza (UE) 2015/103 nie została uzasadniona w wystarczający i właściwy sposób, ze względu na to, że przy jej wydaniu Komisja nie wyjaśniła wystarczająco powodów, dla których postanowiła ona zastosować stawki ryczałtowe w odniesieniu do nieprawidłowości wykrytych podczas przeprowadzonej kontroli oraz nie uzasadniła we właściwy sposób, dlaczego powoływane przez Rumunię argumenty dotyczące możliwości zastosowania obliczonej korekty nie mogą zostać przyjęte i uwzględnione przy ustalaniu ostatecznej korekty.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

— Zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności ze względu na to, że zastosowanie stawek ryczałtowych do korekty w wysokości odpowiednio 10 % w odniesieniu do wydatków z roku składania wniosków 2009 i 5 % w odniesieniu do roku składania wniosków 2010 miało za skutek zawyżone oszacowanie utraty funduszy unijnych w następstwie nieprawidłowości wykrytych podczas przeprowadzonej kontroli, omawiane stopy nie uwzględniają ani charakteru i wagi naruszenia, ani ich skutków finansowych dla budżetu Unii.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2015 r. – Abertis Infraestructuras i Abertis Telecom Satélites/ Komisja

(Sprawa T-158/15)

(2015/C 178/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Abertis Infraestructuras, SA (Barcelona, Hiszpania), Abertis Telecom Satélites, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, M. Maragall de Gispert, M. Santa María Fernández, J. Panero Rivas i A. Balcells Cartagena, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie zarzutów podniesionych w niniejszej skardze za dopuszczalne i uwzględnienie ich;
- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w niej, że przyjętą w praktyce administracyjnej wykładnię art. 12 TRLIS [Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades, ujednoliconego tekstu hiszpańskiej ustawy o podatku dochodowym] należy uznać za niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa;
- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 1 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim Królestwu Hiszpanii zaprzestania tego, co instytucja ta uznała za opisany w art. 1 tej decyzji system pomocy państwa;
- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 2, 3, 4 i 5 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim Królestwu Hiszpanii odzyskanie kwot uznanych przez tę instytucję za pomoc państwa;
- tytułem ewentualnym, ograniczenie nałożonego na Królestwo Hiszpanii w art. 4 ust. 2 decyzji obowiązku odzyskania pomocy do zakresu określonego w pierwszej i drugiej z wydanych przez tę instytucję decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi zarzuty i argumentację podobne do tych powołanych w sprawach T-826/14 Hiszpania/Komisja oraz T-12/15 Banco Santander i Santusa/Komisja.

W szczególności podnosi ona, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa w zakresie kwalifikacji prawnej środka jako pomocy państwa, ustalenia beneficjenta środka pomocowego oraz tego, iż w przyjętej w praktyce administracyjnej wykładni jest on uznawany za pomoc państwa odrębną od tej, którą zbadała w swych decyzjach Komisja; skarżąca podnosi także naruszenie zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, estoppel i zasady pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2015 r. – Delta Group agroalimentare/Komisja

(Sprawa T-163/15)

(2015/C 178/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Delta Group agroalimentare Srl (Porto Viro, Włochy) (przedstawiciel: V. Migliorini, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu:

- stwierdzenie nieważności pisma oznaczonego jako Ares (2015) 528512, z dnia 9 lutego 2015 r., sporządzonego przez Komisję Europejską – Dyrektora Generalnego ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Jerzego Plewę, skierowanego do C. Scabin, przedstawiciela prawnego skarżącej, otrzymanego w tym samym dniu, w którym odrzucono wniosek skarżącej z dnia 13 stycznia 2015 r. o zastosowanie środków na podstawie art. 219 ust. 1 lub art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, a w szczególności wniosek o ustanowienie refundacji wywozowych zgodnie z art. 196 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sektorze mięsa drobiowego.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.